

Penge — berøbe sig selv Midlerne til, naar Krigen banker paa Døren, da ogsaa at kunne møde saaledes, som man har troet, at Ens Pligt og Fædrelandskjærlighed foreskrev En at ordne det hele Forsvarsvæsen.

Finantsministeren: Der blev med en vis Varme og Festighed brugt nogle Yttringer overfor mig af det ærebe 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig), Yttringer, der løde i Echo i et Hør fra et ham nærsiddende Medlem, og som gik ud paa, at der skulde være en sær Opfordring for mig til at tage Ordet i denne Sag. Mine Herrer! Jeg vil sige Dem, at det, at denne Sag foreligger, selvfølgelig er et Vidnesbyrd om, at jeg har givet mit Samtykke dertil. Naar man dernæst kræver finantsielle Oplysninger af mig, saa vil jeg sige, at jeg Intet veed at meddele udenfor det, som Enhver af de ærebe Medlemmer, der blot vil gjøre sig den Uleilighed selv at søge det, har liggende for sig paa Tryk, ikke blot i det meget vidtløftige og detaillerede Finantslovsforslag, men ogsaa i Regnskaberne og i den hele Maade, hvorpaa disse Sager blive behandlede. Men de Herrer have maaffee en Ret til at faae at vide, hvorfor jeg har givet mit Samtykke til nærværende Lovforslag. Jeg vil da sige, at jeg har gjort det, fordi jeg troede, at det var Ret at give det, idet jeg vel har Respect for Pengene, men dog ikke som Andet end som et Mittel til at fremme de Diemed, som jeg maa ansee for hensigtsmæssige og nyttige for Staten. Jeg lægger ikke liden Vægt paa de saakaldte indirecte Fordele af Jernbaner. Ligesaalidt som jeg gjør mig nogen Illusion om de foreslaaede Baners umiddelbare Rentabilitet, ligesaa vist er jeg overbevist om, at Anlæg af Baner og Fremme af Communicationsmidlerne er det eneste og det virksomste Mittel, der kan bruges for at ophjælpe den Deel af Jylland, der endnu staaer tilbage. Jeg holder mig overbevist om, at de Foranstaltninger, der i saa Henseende træffes af Staten, ville skaffe det tilveie, som den paagjældende Deel af Jylland mangler — jeg mener dermed den vestlige og den midterste Deel af Jylland, men navnlig den vestlige Deel, som der jo her nærmest er Tale om. Disse Foranstaltninger

ville skaffe den baade Befolkning og Capital og derved bringe de betydelige Rigdomme, som ligge begravne der, frem til Fordeel ikke blot for Beboerne, men ogsaa for Staten i det Hele. Jeg nærer for mit Vedkommende ingen Tvivl om, at der ved Anlægget af de foreslaaede Baner og ved i det Hele at anvende Capitaler paa Vestjyllands Opkomst arbeides ikke blot for nationale, men ogsaa for politiske og oeconomiske Formaal, som man ikke kan tilfidesætte. De ærebe Herrer kunde muligt finde, at jeg har Uret i saa Henseende. Jeg skal ikke indlade mig paa nærmere at imødegaae dem. Jeg har selvfølgelig hørt, at der er Mange, som i saa Henseende ikke dele min Mening, og jeg vil heller ikke paastaae, at min Mening ubetinget er den rette. Men jeg troer, at jeg har Ret til at sige, at jeg vilde have paataget mig et stort Ansvar ved at have vægret mig ved at lade dette Lovforslag fremkomme, og jeg kunde, idet jeg tillod, at det fremkom, berolige mig med, at det, dersom Fleertallet af Representationen vedtog det, vistnok dermed ogsaa var givet, at det vilde bære gode Frugter.

Naar de Herrer nu dernæst ville spørge mig om vor finantsielle Stilling, saa siger jeg, at jeg ikke veed noget Væsentligt at erindre mod den Opgjørelse, der har fundet Sted i saa Henseende ikke blot af Finantsudvalget i det andet Thing, men ogsaa af det nærværende Finantsudvalgs Ordfører, hvilken sidste jo har foreligget som Bilag til den der afgivne Betænkning i denne Sag; tillad mig at tilføie, at Udvalget i denne Sag i det andet Thing ikke har fundet det hverken passende eller nødvendigt at henvende sig til Finantsministeren om denne Opgjørelse, men har faaet den paa den Maade, at det har henvendt sig derom til Private, til det af mig nævnte Medlem af det andet Thing. Jeg fragaaer ligesaalidt nu som ifjor, da der forelaa en Sag af en anden Bestaaenhed, at det er min Overbeviisning, at vor Finantsstilstand langt fra er udmærket, men forøvrigt finder jeg den heller ikke foruroligende. Jeg vil endog være noget alvorligere overfor Prøvelsen af den, end Finantsudvalget i det andet Thing har været det, idet jeg vil sige, at det stiller sig for mig omtrent saaledes,